

Повече то Българки съ кръвены,
И другарки домородны, безцѣнны.

Станімъ жъ ка Елишко съ котило
Хубосницы кат' на грѣстѣ плашило.

Батчанкы, Пещерчанкы, селачкы;
По-добри отъ грѣцкытѣ жигачкы.

Пазарджикъ, съ отъ хавата блѣдавы,
Но душевно цѣломъ жары и заравы.

(Тежко томъ кой съ гроди съ цинцари,
Не мѣ трѣба слава да го попары.)

Самоковкы, съ правы чърты напеты,
Сакашъ че съ исписани портреты.

Костенченкы, прамодѣшны селачкы,
Неблазнили отъ моднитѣ играчкы.

Копривчанкы, гюль тридафелъ въ Балкана,
Похваляни съ съсъ българскъ отхранъ.

Панагюркы, хубавелки природно,
Обхождатъ съ по българскы свободно.

Клисурченкы, пълнокръвни, чървени,
Приказникы, разговорны, заимѣны.

Аджаркы, съ като злати маджаркы,
Обдарены съ драголибни подаркы.

Сопотненкы, тъннокръсти, высочки,